

відмов уваги, пам'яті, некерованих емоцій (рефлексивний компонент).

Сформованість цих компонентів в їх єдності та взаємозв'язку має стати в основі формування програм підготовки менеджерів і забезпечує особистісно-професійне становлення керівника і характеризує його як компетентного фахівця в галузі управління.

ЗМІСТОВНА СУТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТНІСТНОГО ПІДХОДУ В ПЕРІОД ОПАНУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ ТА ЄВРОІНТЕГРЦІЇ

О. В. Бондар-Підгурська, к. е. н., доцент кафедри менеджменту

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

В ході поступової органічної імплементації досвіду роботи підприємницьких університетів світу та утвердження інноваційної моделі сталого розвитку економіки України робиться акцент на розвитку у студентів підприємницьких започаткувань, що стає реальним за умови широкомасштабного впровадження в педагогічній практиці, як свідчить досвід різних зарубіжних країн, компетентісно орієнтованої освіти, яка сприяє набуттю слухачами життєво важливих (ключових) компетентностей.

Особливо важливою стає необхідність глибоких фундаментальних досліджень самої природи компетентісно орієнтованої освіти. Поняття «компетентісна освіта» виникло в США в процесі вивчення досвіду роботи видатних учителів і ґрунтується на практичних найліпших здобутках, а також є результатом численних спроб дослідників, що розробляли його теоретико-концептуальну основу.

Поняттям «компетентність» українська освіта оперує в значенні, запропонованому європейськими країнами 1997 р. у рамках Федерального статистичного департаменту Швейцарії та Національного центру освітньої статистики США і Канади програми «DeSeCo» («Визначення та відбір компетентностей: теоретичні й концептуальні засади»). Так, під компетентністю (competency) розуміють здатність успішно задовольняти індивідуальні й соціальні потреби, діяти й виконувати поставлені завдання.

Компетентність ґрунтується на знаннях і вміннях, але ними не вичерпується, обов'язково охоплюючи особистісне ставлення до них людини, а також її досвід, який дає змогу ці знання «вплести» в те, що вона вже знала, та її спроможність збагнути життєву ситуацію, у якій вона зможе їх застосувати. Таким чином, кожна компетентність побудована на поєднанні пізнавальних якостей і практичних навичок, знань і вмінь, цінностей, емоцій, поведінкових компонентів, тобто усього того, що можна мобілізувати для активної дії.

Наприкінці 80-х – на початку 90-х рр. ХХ століття робилися спроби визначити компетентності як певний освітній результат. Нині, попри деякі розбіжності в підходах, фахівці США визначають три основних компоненти в компетентнісній освіті: це формування знань, умінь і цінностей особистості.

Враховуючи національні культурні цінності, специфіку формування та реалізації інноваційної моделі сталого розвитку економіки України, основні компоненти (підсистеми) компетентнісної освіти у ВНЗ доцільно, на нашу думку, подати як сукупність трьох підсистем (рис. 1).

Рисунок 1 – Основні компоненти компетентісної освіти у ВНЗ в контексті реалізації сталого інноваційного соціально орієнтованого розвитку економіки України

Джерело: розроблено автором і оприлюднено у праці [1, с. 272].

Отже, нині компетентісна освіта – це форма модернізації змісту освіти, її шлях та інструмент одночасно, що доповнює ту низку освітніх інновацій і класичних підходів, які допомагають освітянам гармонійно поєднувати позитивний досвід у форму-

ванні нової формації фахівців у ВНЗ та реалізації нагальних життєвих інтересів взагалі шляхом використання відповідних мотиваційних технологій.

Список використаних джерел

1. Бондар-Підгурська О. В. Науково-методологічні засади сталого інноваційного соціально орієнтованого розвитку економіки : монографія / Бондар-Підгурська О. В. – Полтава : ПУЕТ, 2016. – 531 с.
2. Бондар О. В. Інноваційна політика України в контексті сталого розвитку та євроінтеграції / Бондар О. В. // Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Інноваційна економіка». – 2011. – № 6 [25]. – С. 13–16.

ВИКОРИСТАННЯ БЕЗКОШТОВНОГО ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В НАВЧАННІ СТУДЕНТІВ-ПРОГРАМІСТІВ

*Ю. Ф. Олексійчук, к. ф.-м. н., доцент кафедри математичного моделювання та соціальної інформатики
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»*

В Полтавському університеті економіки і торгівлі активно впроваджується дистанційне навчання. В рамках цього процесу створюються дистанційні курси, навчальні тренажери, електронні навчальні посібники [1–3].

Підготовка студентів спеціальностей «Інформатика», «Комп'ютерні науки та інформаційні технології», «Комп'ютерні науки» має свої особливості. По-перше, це практико-орієнтовані спеціальності. По-друге, під час навчального процесу використовується велика кількість програмного забезпечення. Студенти дистанційної та заочної форм навчання повинні мати все це програмне забезпечення на своєму комп'ютері, інакше ефективність навчання суттєво знизиться. Часто сучасне програмне забезпечення є досить дорогим, тому це створює для студента додаткові незручності.

Одним із можливих шляхів вирішення цієї проблеми є використання безкоштовного програмного забезпечення. Зрозуміло, що це ПЗ не повинно поступатися платним аналогам ні за якістю, ні за частотою використання в практичній роботі. Розглянемо програмне забезпечення, яке використовується автором при підготовці ІТ-студентів.